

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący)

SSN Paweł Czubik (sprawozdawca)

SSN Paweł Zubert

Protokolant Marta Brzezińska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Adwokatury adw. Marcina Komara

w sprawie adwokata G. J. obwinionego o popełnienie czynu zarzucanego mu w pkt. 1 stanowiącego delikt dyscyplinarny z art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r.- Prawo o adwokaturze w zw. z § 1 ust. 2 i 3, §4, §16, §27 ust. 1, §31, § 61 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności zawodu oraz w zw. z art. 95 n pkt 2 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z art. 12 k.k po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na rozprawie w dniu 6 czerwca 2019 r. i w dniu 24 czerwca 2019 r.

kasacji wniesionej przez obwinionego od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 21 kwietnia 2018 r., sygn. akt WSD [...] zmieniającego orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w [...] z dnia 6 listopada 2017 r., sygn. akt SD [...],

postanowił:

akta WSD [...] przekazać Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Adwokatury celem rozpoznania zażalenia obwinionego adwokata G. J. na pkt I orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury z dnia 21 kwietnia 2018 r., sygn. akt WSD [...].

UZASADNIENIE

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w [...], w sprawie sygn. akt SD [...],
orzeczeniem z dnia 6 listopada 2017 r.:

1. uznał obwinionego adw. G. J. za winnego popełnienia czynu stanowiącego delikt dyscyplinarny z art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze w zw. z § 1 ust. 2 i 3. § 4, § 16, § 27 ust. 1, § 31, § 61 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu oraz w zw. z art. 95n pkt 2 ustawy Prawo o advokaturze w z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o advokaturze wymierzył mu karę pieniężną 7.000 zł;
2. na mocy art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 6 maja 1982 r. Prawo o advokaturze zasądził od Izby Adwokackiej w [...] na rzecz adwokat A. S. kwotę 1.239,84 zł obejmującą podatek od towarów i usług, tytułem kosztów obrony obwinionego G. J.;
3. na podstawie art. 95l ust. 2 ustawy Prawo o advokaturze zasądził od obwinionego koszty postępowania dyscyplinarnego w kwocie 3.000 zł.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości obwiniony oraz jego obrońca.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury, w sprawie sygn. akt WSD [...],
orzeczeniem z dnia 21 kwietnia 2018 r., orzekł:

- I. na podstawie art. 430 k.p.k. w zw. z art. 95n ustawy Prawo o advokaturze środek odwoławczy obwinionego pozostawić bez rozpoznania;
- II. z odwołania obrońcy obwinionego na podstawie art. 437 k.p.k. w zw. z art. 95n ustawy Prawo o advokaturze:
 1. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że w miejsce czynu opisanego w pkt 1 orzeczenia:
 - a) uznał obwinionego adwokata G. J. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 7 sierpnia do 23 września 2014 r., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dwukrotnie w swoich pismach z dnia 7 sierpnia 2014 r. i z dnia 23 września 2014 r., które kierował do Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w [...] i Okręgowej Rady Adwokackiej w [...], użył obraźliwych twierdzeń, znieważył członków Okręgowej Rady Adwokackiej w [...]. oraz groził wszczęciem postępowań karnych oraz dyscyplinarnych, tj. czynu stanowiącego delikt dyscyplinarny z art. 80 ustawy

Prawo o adwokaturze w zw. z par. 1 ust. 2 i 3, par. 4, par. 16, par. 27 ust. 1, par. 31, par. 61 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 95n pkt 2 ustawy Prawo o adwokaturze i za to na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 82 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wymiarze 7.000 zł;

b) uznał obwinionego adwokata G. J. za winnego popełnienia czynu polegającego na tym, że w okresie od 29 września do 18 grudnia 2015 r., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, trzykrotnie w swoich pismach z dnia 29 września 2015 r. i 18 grudnia 2015 r., które kierował do Okręgowej Rady Adwokackiej w [...]. oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Rady Adwokackiej w [...]., użył obraźliwych twierdzeń, znieważył członków Okręgowej Rady Adwokackiej w [...]. oraz groził wszczęciem postępowań karnych oraz dyscyplinarnych, tj. czynu stanowiącego delikt dyscyplinarny z art. 80 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z par. 1 ust. 2 i 3, par. 4, par. 16, par. 27 ust. 1, par. 31, par. 61 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu w zw. z art. 12 k.k. oraz art. 95n pkt 2 ustawy Prawo o adwokaturze i za to na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 82 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wymiarze 7.000 zł;

2. na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 3 ustawy Prawo o adwokaturze wymierzył obwinionemu karę łączną w wymiarze 7.000 zł;

3. w pozostałej części orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w [...] utrzymał w mocy;

III. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze zasądził na rzecz adw. A. S. kwotę 1033,20 zł tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

IV. kosztami postępowania odwoławczego w kwocie 1.000 zł obciążył Izbę Adwokacką w [...].

Na orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury w W. z dnia 21 kwietnia 2018 r., sygn. akt WSD [...], zażalenie złożył obwiniony adwokat G. J.. Zaskarżył on w całości punkt I orzeczenia i zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 430 k.p.k., wniósł o uchylenie zaskarżonego punktu.

Od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Adwokatury w W. z dnia 21 kwietnia 2018 r., sygn. akt WSD [...], obwiniony adwokat G. J. złożył również kasację.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury orzekając w sprawie o sygn. akt WSD [...], na podstawie art. 430 k.p.k. w zw. z art. 95n ustawy Prawo o adwokaturze, pozostawił bez rozpoznania środek odwoławczy obwinionego adwokata.

Na mocy art. 430 § 2 k.p.k. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze na postanowienie o pozostawieniu środka odwoławczego bez rozpoznania przysługuje zażalenie do innego równorzędnego składu sądu odwoławczego, chyba że zostało wydane przez Sąd Najwyższy.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Adwokatury nie rozpoznał zażalenia obwinionego adwokata i wraz z kasacją przekazał sprawę Sądowi Najwyższemu.

Nie przesądzając o ostatecznym rozstrzygnięciu obydwu środków zaskarżenia złożonych przez obwinionego, na podstawie art. 430 § 2 k.p.k. i art. 95n pkt 1 ustawy Prawo o adwokaturze, sprawę należało przekazać Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu celem rozpoznania zażalenia. Odstąpienie od przekazania akt sprawy Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu i rozpoznanie kasacji uczyniłoby rozpoznanie zażalenia obwinionego bezprzedmiotowym.

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.